

[Svend Auken]

brejdet regeringen; derfor fremlagde vi endda før regeringen et oplæg, nemlig »Gang i 90'erne«.

Når debatten i dag i meget høj grad er foregået som spil med blind makker, hænger det sammen med, at regeringen ikke har givet de konkrete anvisninger på, hvordan den vil løse landets økonomiske problemer med et bredt flertal her i Folketinget. Det har vi forstået vil ske på et møde med os i morgen, og vi er selvfølgelig taknemlige for, at vi i hvert fald kan være til stede ved den lejlighed, og derfor møder vi til disse forhandlinger med meget store forventninger. Vi møder med forventning om, at man nu kommer med noget, der virkelig er retfærdigt over for de mange og ikke tager fra dem i bunden og midten af vores samfund og giver til dem i toppen, noget, som fører til, at arbejdsløsheden mærkbart kan nedbringes, og som fører til, at vi ikke bare taler abstrakt om mulighederne for opsparring til pension, men stiller konkrete forslag, der sandsynliggør dette mål, noget, som ikke bare taler smukt om behovet for flere uddannelsespladser, men faktisk skaffer disse uddannelsespladser frem både til de unge og til de mange voksne, der trænger til uddannelsespladser, og noget, som endelig betyder, at vi moderniserer vores skatte- og afgiftssystem på en sådan måde, at vi bringer os på linje med de andre lande i Vesteuropa, uden at vi ødelægger det velfærdssamfund, som vi i hvert fald i Socialdemokratiet ser det som vor fornemste opgave at forsvare og bevare gennem det arbejde, der nu skal foregå.

Gert Petersen (SF):

Jeg må sige, at jeg deler hr. Svend Aukens forbløffelse over statsministerens afslutningstale her ved debatten. Herregud, vi var også forbløffede over hans åbningstale, så statsministeren udviser da en vis konsekvens, det skal indrømmes. Men jeg tror ikke, at jeg i de år, hvor jeg har været medlem af Folketinget – det er dog nogle år – har oplevet, at en debat og debattører bliver affejet så overlegent og arrogant, som det her var tilfældet.

Vi fik at vide, at der da havde været interessante debatter, og at det havde været interessant det hele – det glæder mig, at statsministeren ikke har kedet sig – men det var jo private slagsmål, og det ville han så i øvrigt ikke blande sig i, og så undgik statsministeren at tage stilling til det meste af det, der er blevet sagt.

Nu sagde jeg, at det var arrogant, men jeg tror ikke, at det er udtryk for en magtens arrogance – det må jeg så føje til – det er udtryk for en afmagtens arrogance. Det må man være mere overbærende over for, end hvis der er tale om magtens arrogance. Statsministeren henviste til sin regerings stabilitet og eksistensmuligheder ved at sige, at Socialdemokratiet ikke skulle bekymre sig om, hvorvidt det ved et forlig sikrede eller ikke sikrede regeringen, for regeringens overlevelse beroede på de partier, der har ønsket denne regering, og som har peget på den.

Jeg vil sige, at hvis jeg var i statsministerens situation og mit politiske liv som statsminister afhang af de partier, der har peget på regeringen, og det var de partier, der skulle sikre regeringens overlevelse, så ville jeg også føle mig afmægtig. Tænk, at det er Fremskridtspartiet, som jo er et af de partier, der har peget på regeringen, som holder regeringens liv i sin hånd! Det synes jeg var en interessant iagttagelse fra statsministeren. Jeg forstår godt, hvis den deprimerer ham lidt og får ham til at afkorte sit indlæg her.

Jeg vil godt sige en enkelt ting i anledning af det, statsministeren sagde, og så har jeg et par bemærkninger om pensionsreformspørgsmålet.

Statsministeren sagde, at vort skattegrundlag, altså grundlaget for indkomstskatten her i Danmark, er for smalt, er for lille, og at det er en af årsagerne til de høje skatteprocenter. Det var en gentagelse af, hvad hr. Erhard Jakobsen havde sagt, og jeg skal gerne gentage det og også give tilslutning til det. Men så sagde statsministeren videre, at meningen – og det må så være meningen med de reformer, som skal igennem – netop er, at vort skattegrundlag skal gøres bredere, og så kan skatteprocenterne nedsættes. Jamen hvis det var det, der var tilfældet, hvis det var det, det hele drejede sig om, er jeg jo lige ved at tro, at så var SF også med i de forhandlinger, det er da også vort synspunkt, men det er jo heller ikke den virkelige pointe. Det er ikke den virkelige pointe bare at fjerne en række fradrag og så reducere procenterne over hele linjen på den baggrund. Den virkelige pointe hos statsministeren er, at det er de store indkomster, der skal lettes mest.

Jeg hørte statsministeren i fjernsynet i tirsdags, hvor han gik med til, at måske skulle man ikke lette den højeste marginalskat fra 68 pct.